

ת"פ 50918/08/16 - מדינת ישראל נגד מוסא רשק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50918-08-16 מדינת ישראל נ' רשק
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד אור גבאי

המאשימה

נגד

מוסא רשק ע"י עו"ד מאהר חנא

הנאשם

הכרעת דין משלימה

רקע ומסגרת דיונית

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות שונות על חוק מס ערך מוסף ופקודת מס הכנסה:

על פי עובדות האישום, בחודש פברואר 2012 פתח הנאשם חנות למכירת טלפונים סלולריים, מבלי שדיווח לרשות המסים על עיסוקו עד ליום 21.2.13, וזאת לאחר שנערכה בחנות ביקורת ניהול ספרים.

הנאשם הגיש למס הכנסה את הדו"ח השנתי לשנת 2012 רק ביום 30.11.15, וכלל בו קניות בסכום כולל של 18,060 ש"ח, למרות שבפועל קניותיו היו בסכום כולל של לפחות 92,270 ש"ח.

הנאשם הגיש למס הכנסה את הדו"ח השנתי לשנת 2013 רק ביום 2.5.14, וכלל בו הכנסות בסכום כולל של 34,478 ש"ח, למרות שבפועל הכנסותיו היו בסכום כולל של לפחות 419,250 ש"ח. כמו כן הנאשם לא דיווח על קניות בסכום כולל של 141,200 ש"ח.

בשל מעשיו ומחדליו אלו, יוחסו לנאשם עבירות של השמטת הכנסות, מסירת אמרה כוזבת, מרמה ותחבולה ואי ניהול פנקסים לפי פקודת מס הכנסה וכן מרמה ותחבולה, קיום פנקסים כוזבים ואי ניהול פנקסים לפי חוק מס ערך מוסף.

הנאשם הודה בכל עובדות כתב האישום ובמרבית הוראות החיקוק העולות מהן, אך כפר בעבירות מרמה ותחבולה לפי חוק מס ערך מוסף ופקודת מס הכנסה אשר יוחסו לו. לצורך יעול הדין הוסכם בין הצדדים, כי הנאשם יורשע בעבירות לגביהן לא היתה מחלוקת ויפונה לקבלת תסקיר שירות המבחן, ולצד זאת הצדדים יגישו טיעונים בכתב לענין הוראות החיקוק שבמחלוקת ותנתן הכרעת דין משלימה על בסיס הטיעונים, ללא קיום דיון נוסף.

עמדות הצדדים



המאשימה טענה, כי הנאשם פעל באופן שיטתי ומאורגן לאורך ארבע שנים על מנת להעלים מסים, ובכלל זה הגיש דו"חות כוזבים, ועל כן מעשיו מהווים מעשי מרמה ותחבולה. עוד נטען, כי מעבר לאמור בכתב האישום, הנאשם השמיד קבלות אותן הוציא ולא העבירן לרואה החשבון - ואציין כי טענה זו אינה עולה מעובדות כתב האישום, וחבל שהועלתה.

ב"כ הנאשם השיב, כי מעשי הנאשם אינם מהווים מעשי מרמה ותחבולה, שכן לא כל השמטת הכנסה כוללת מניה וביה גם מעשי מרמה. עוד נטען, כי קיימת כפילות בהוראות החיקוק אשר יוחסו לנאשם.

דין והכרעה

הנאשם הגיש למס הכנסה שני דו"חות שנתיים כוזבים: בדו"ח אחד השמיט קניות בסכום שמעל 70,000 ש"ח. בדו"ח שני השמיט הכנסות בסכום של כמעט 400,000 ש"ח וכן השמיט קניות בסכום של מעל 140,000 ש"ח.

הסיבה האפשרית היחידה להגשת דו"חות כוזבים היא כוונה להתחמק מתשלום מסים. אמנם השמטת קניות לכאורה דווקא מגדילה את הכנסותיו החייבות של נישום, אך ניסיון החיים מלמד כי ההסבר המתבקש להשמטת קניות הוא כוונה להשמיט גם את המכירות, וכך להקטין בפועל את ההכנסה החייבת. לפיכך על הנאשם להציג הסבר למעשיו ולסתור את החזקה שקמה נגדו, כי פעל בכוונה להתחמק מתשלום מסים.

ר' למשל ע"פ 5529/12 אהרון אוהב ציון נ' מדינת ישראל:

"כמובן שהוכחת קיומו של היסוד הנפשי של מטרה, הנדרש לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, מוטלת על התביעה, בהיותו יסוד מרכזי ממרכיבי העבירה. אלא שעקב אופיין המיוחד של העבירות מתחום המס בפרט, והעבירות הפיסקאליות בכלל, לא ניתן במרבית המקרים להוכיחו אלא על-ידי הנסיבות, התנהגותו ומעשיו החיצוניים של הנאשם. במקרים אלו עשויות הנסיבות בצירוף התנהגותו של הנאשם להביא אל המסקנה כי הכוונה להתחמק ממס נובעת מעצם המעשה. כך לדוגמא, מקרים שבהם הנאשם פועל באחד מן האופנים שלהלן: מסתיר מקור הכנסה שלם או מנהלו בשם אחר או בשם בדוי; מעלים חשבון בנק שבו מחזור משמעותי או מנהלו בשם אחר או בשם בדוי; מנהל שתי מערכות פנקסי חשבונות, האחת שונה מרעתה; נעדרים מסמכים נאותים או ספרי חשבונות נאותים, שראוי היה שהנאשם יקיים בהתחשב בנסיבותיו. במקרים אלו עשויה להלמד הכוונה להתחמק ממס ממעשיו של הנישום אלא אם יש בפיו הסבר סביר למעשה, שבכוחו לעורר ספק בלב בית המשפט לעניין כוונתו להתחמק מתשלום מס [ראו: עמיר, 514-516]."

הנאשם לא הציע שום הסבר למה השמיט הכנסות מדו"ח אחד והשמיט קניות משני דו"חות ועל כן לא סתר את החזקה, כי מעשיו נועדו לשם התחמקות מתשלום מסים. משכך, עובדות האישום מקימות עבירות של מעשי מרמה ותחבולה, בכל הנוגע לשני הדו"חות השנתיים אותם הגיש הנאשם למס הכנסה.

שונים הדברים ביחס לעבירה של מרמה ותחבולה לפי חוק מס ערך מוסף:

כתב האישום לא פירט דבר ביחס לדיווחים החודשיים אותם היה הנאשם אמור להגיש למס ערך מוסף. ניתן אמנם להניח, כי הנאשם לא דיווח למס ערך מוסף על הכנסות אותן העלים ממס הכנסה, אך היה על המאשימה להתייחס לעניין עובדתי זה בכתב האישום באופן מפורש, ולא ראיתי מקום להשלים בדרך ההגיון את אשר השמיטה המאשימה

מכתב האישום.

אמנם לכאורה ניתן היה לייחס לנאשם עבירת מרמה ותחבולה לעניין חוק מס ערך מוסף בשל מחדלו מלהגיש דיווחים, גם מבלי להוכיח שהגיש דו"חות כוזבים (ר' למשל ת"פ 770-11-15, מדינת ישראל נ' סלמן), אך המאשימה לא התייחסה לאפשרות זו בטיעוניה, ולא ראיתי להעלות את העניין מיוזמתי.

לפיכך מזכה את הנאשם מעבירת מרמה ותחבולה לפי חוק מס ערך מוסף.

סיכום

מזכה את הנאשם מעבירת מרמה ותחבולה לפי חוק מס ערך מוסף ומרשיעו בעבירה של מרמה ותחבולה לפי פקודת מס הכנסה.

להודיע לצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשע"ח, 15 ינואר 2018, בהעדר הצדדים